

[Bækgaard.]

idet der da syntes at være aabnet en lille Mulighed for Korntilførsel, hvad der ogsaa næsten var en Nødvendighed, da vor egen Avl af Brødkorn paa Grund af flere Forhold var gaaet saa stærkt tilbage, at vi ikke kunde forsyne os selv med Brødkorn. Det samme Spørgsmaal har været stærkt fremme ogsaa i Aar, men den endelige Afgørelse af Spørgsmaalet om en Nedbringelse af Udskrivningsmængden er udskudt til senere. Dersom Forudsætningerne for denne Nedbringelse er til Stede, hvad man haaber, gaar Udskrivningen altsaa ned med 2 Gange 20 pCt. i Forhold til den Udskrivning, der var gældende i nogle Aar. Dette tenderer altsaa mod den Afvikling, som af mange Grunde vilde være ønskelig.

Det andet Hovedspørgsmaal, Priserne for Afleveringskornet, har mindst lige saa stor Interesse. At fastsætte en bestemt Afleveringspris er vanskeligt. Det er vanskeligt, naar den frie Omsætning, med Konkurrence ogsaa fra Udlandet, ikke eksisterer, og Udnyttelsen i nogen Grad er hemmet af Indskrænkninger, saa at de mest betydende Faktorer ikke er til Stede. Man kan tale om Produktionsprisen, som imidlertid ogsaa er vanskeligt at konstatere. Vi har imidlertid haft den samme Pris paa Afleveringskornet fra 1940 indtil nu, men nu synes man ogsaa fra alle Sider at være klar over, at den maa forhøjes — det er et Retfærdighedshensyn, der vises Korndyrkerne, men ogsaa et alment Samfundshensyn for at animere til Dyrkning af Brødkorn, saa at vi igen kan blive selvforsynende.

Sammenholder vi Produktionsudgifternes Størrelse i 1940, da vi første Gang fastsatte Prisen paa Kornet, med Udgifterne nu, ser vi, at der er sket en betydelig Stigning, som ogsaa betinger en betydelig Stigning i Kornets Pris. Det er da meget forstaaeligt, at det har været vanskeligt nu at bestemme Prisen. Den Pris, man under Behandlingen i Folketinget er naaet frem til, maa efter min Mening ses i Forbindelse med Chancerne for Udskrivningens Nedsættelse med de 20 pCt. samt med den Forkøbsret til Klid, Lovforslaget indeholder Bestemmelse om. Disse to Ting er ikke uden Værdi for Producenterne.

Man er altsaa under Behandlingen i Folketinget naaet frem til Enighed baade om Udskrivningens Størrelse og om Prisen paa Udskrivningskornet, saa at Lovforslaget, som det her foreligger, opnaaede almindelig Tilslutning i Folketinget. Jeg finder da ogsaa, alt taget i Betragtning, at Lovforslaget er saa godt, som man under Om-

stændighederne kunde vente det, og jeg kan paa egne og paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse.

Den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Wittrup, holdt, om jeg saa maa sige, et længere Foredrag om Landbrugets Stilling og fremsatte ogsaa nogle nationaløkonomiske Betragtninger. Jeg skal slet ikke følge det ærede Medlem paa dette Omraade, men kan dog ikke undlade at gøre et Par Bemærkninger, for det syntes at fremgaa af det ærede Medlems Tale, at han saa meget lyst paa Landbrugets Forhold og mente, at det kunde nok taale en ekstra Beskatning ud over den i Forvejen eksisterende almindelige Beskatning. Jeg vil gerne spørge: er det ikke naturligt, at den ekstra Byrde, der maa bæres til Nedbringelse af Forbrugerpriserne, bæres af hele Samfundet? Landbruget er jo beskattet efter Skattereglerne i Lighed med alle andre Samfundsklasser; hvorfor skulde det saa være naturligt, at det bærer en ekstra Byrde til Nedbringelse af Forbrugerpriserne? Jeg finder, det er naturligt, at hele Samfundet bærer denne Byrde.

Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Wittrup saa mere lyst paa Landbrugets Kaar, end der er Grund til. Selv om Avlen i Fjor var meget ringe, har der været gode Kaar for Landbruget, mener det ærede Medlem. Det kan jeg ikke helt give ham Ret i. For det første har en daarlig Høst Indflydelse paa mere end eet Aar, og dernæst tror jeg i det hele taget, det ærede Medlem ser for lyst paa Forholdene. Det ærede Medlem mener jo, at han har Kendskab til Indkomstforholdene, fordi han er Skatteraadshovedmand; jeg har et lignende Kendskab, men mit Indtryk er, at det ikke ser saa lyst ud.

Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde gøre i Anledning af det ærede Medlems Foredrag, men jeg kan i øvrigt, som sagt, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Krarup: Efter den grundige Behandling, Lovforslaget har gennemgaaet i det andet høje Ting, finder jeg ingen Grund til at gaa i Enkeltheder, men skal nøjes med at gøre nogle faa Bemærkninger.

Ligesom sidste Aars Kornlov havde Præg af at være en Lov under Afvikling, idet den tillod en 20 pCt.s Nedsættelse af den Kornmængde, der hvert Aar siden 1940 var udskrevet, har ogsaa dette Lovforslag Bestemmelser, der mildner Trykket for de Landbrug, der skal aflevere deres Korn, og den danner altsaa en Overgang til de normale Forhold, som alle Landmænd ynder, og hvorunder de kan købe og sælge, som det passer dem. Jeg tænker her paa Stk. 6 i § 1,